

baade i tidligere Dage og i sine sidste Aar. Hvor lykkeligt og bredt han evnede at føre Pennen viser det i Fotolitografi trykte Omslag til et Musikhæfte, som her gengives i lidt formindsket Maal. Sammen med de andre Prøver paa hans Illustrationskunst, som vi har kunnet samle, giver det et Begreb om Udviklingen, han gennemløb. I Modsætning til den Skæbne, der ellers er fælles for Kunstnere, at slige smaa Arbejder taber i Kraft og Friskhed, naar Ungdommen er forbi, vandt Jerndorff stadig fremad og hans Illustrationer fik en dekorativ Holdning, der ikke før var naaet hos os. — I sine senere Aar gav han selv villigt TH. BINDESBØLL'S Indflydelse Part i Resultatet, naar dette var godt, i ethvert Tilfælde blev det nære Forhold, der gennem mange Aar bestod mellem Jerndorff og Bindsbøll, et gensidigt befrugtende. Jerndorff var den forsigtigere og mere maadeholdne i Brugen af de kraftige Midler, og han dulmede nu og da Bindsbølls Glubskhed, men selv fik han til Gengæld Mod til at bruge Sort og Hvidt med et Fynd, som stammede fra Bindsbølls Tilskud i Samarbejdet.

Træsnit efter Tegning af AUG. JERNDORFF.
(»Vignetter« 1877.)

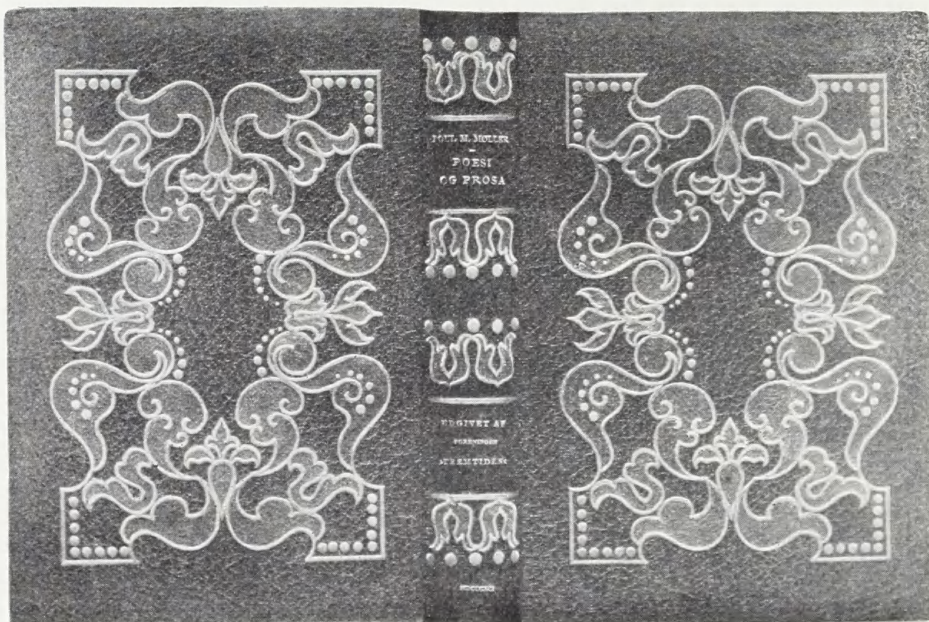
THORVALD BINDESBØLL

1846–1908

Om denne Kunstners Bogarbejder er der siden hans Død skrevet i »Tidsskrift for Industri« 1908. — Hans Part i Værket »Trolldøj« fra regnet, bestaar hans Bidrag til moderne dansk Illustration i en stor Mængde Vignetter, Omslag, Plakater, Bomærker, Ex-libris og lignende Ting, der er strøet ud over mange Bøger, Kataloger og mindre Tryksager. Blandt hans tidligste kraftige Tegninger er Titelbladet til vor Forenings Godfred af Ghemen-Hæfte 1890 et af hans mest karakteristiske Arbejder. Senere har han ofte haft stor Indflydelse paa mange Tegninger, der bærer JERNDORFFS og JOAKIM SKOVGAARDS Navne.

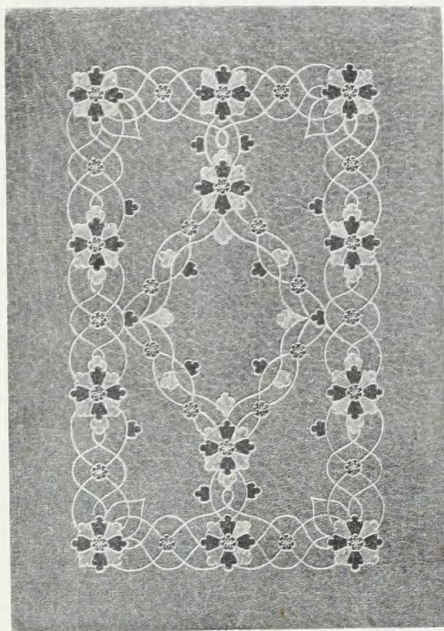
Da Forening for Boghaandværk i 1890 begyndte at lede et Samarbejde mellem Kunstnere og Bogbindere, det der affødte den Række kunstfærdige Bogbind, som har bidraget til at gøre dansk Bogkunst kendt udenlands, var Bindsbøll blandt de ivrigste Medarbejdere. Bogbindene, vi paa denne Maade lod udføre, er næsten alle gengivne i tidligere Aargange af »Bogvennen«. Det allerførste var det af I. L. Flyge i Lædermosaik udførte Bind til Weitemeyers »Danmark« (i tysk Udgave), der fandtes paa den af vor Forening ordnede »Internationale Bogudstilling« i Industriforeningen 1891, og som er gengivet i »Tidskrift for Kunstindustri« samme Aar. Det var en ny og meget dristig

Bind i fuldt Maroquin udført i 1893 for »Forening for Boghaandværk« af ANKER KYSTER.

Komposition til et Bogbind, stærkt virkende i Farvesammenstilling og egentlig ikke særlig Bindsbøllsk i selve Motivet. Dette forstaas bedre, naar det oplyses, at Motivet stammede fra Jerndorff. — Vort første Forsøg paa at udføre Bogbind i Haandarbejde efter Kunstnertegninger blev Indledningen til mange lignende Arbejder, der fortsattes gennem en Række af Aar. Til Chikago Udstillingen 1893 sendte vi et større Antal. Et af disse Bind har aldrig været afbildet og vedføjes her til Minde om hin Tids muntre Arbejde i Fællesskab. Det er ægte Bindsbøllsk, kraftigt og robust, hvilket yderligere fremhæves gennem det svære Maroquin, det er udført i. De andre Bind, der afbildes i nærværende Aargang, er Arbejder fra Bindsbølls senere Aar og er heller ikke tidligere gengivne i Bogvennen. De er alle udførte af ANKER KYSTER for en af vore faa Bogelskere.

Tre Bind i fuldt Maroquin udførte efter Tegning af TH. BINDESBØLL
af ANKER KYSTER.

Ligesaa drabeligt Kunstneren undertiden tog fat paa en dekorativ Tegning til Bogtryk, en Frise eller en Vignet med Skrift, ligesaa nænsomt var han istand til at behandle en Bogbindskomposition, naar han tegnede sit Motiv rigtigt igennem. Helst saa han jo nok at Haandværkeren formaaede at arbejde efter hans lettere og hurtigt gjorte Udkast. Herom har ANKER KYSTER — den Bogbinder der kom til at arbejde mest efter Bindsbølls Tegninger — fortalt i ovennævnte Hæfte af Tidsskrift for Industri.

Ved den Gerning, vor Forening kom til at udfolde i vore virksomste Aar, var han en aldrig svigtende Hjælper, der ikke tænkte paa, hvad han fik for sin Bistand. Hvor hans Interesse var vaagen, var hans Hjælpsomhed ubegrændset, ligesom den Frodighed hvormed han formaaede at variere en Opgave gennem en Række Udkast. — Hans tidlige Død blev et stort Tab for vort Boghaandværk.

